

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.

Nyitótér: sora 40 Mlér!
Hirdetés nagyság szerint.

A lap szellemi részét illető közlemények

a szerkesztőséghez intézendők.

Előfizetési pénzek és reklamációk

Rónai Frigyes kiadó

cinére küldendők.

XXVIII. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
JAMBRIYS LAJOS.

16. szám.

Husvét.

Hiába mondják némelyek, hogy a vallás nem egyéb, mint egy bizonyos államrend érzelmi eszköze, annyi bizonyos, hogy nem pusztán ezt a célt szolgálja. Csak egymás mellé kell állítanunk egy vallásos embert és egy atheistát és nyomban meglátszik a hatás, a mely a vallásos emberben a kultusz nevelése által megnyilatkozik. Ne értjük félre a mondottakat. Valaki lehet vallásosság nélkül is a legerkölcösebb ember, lehet szinte példaadója azoknak, a kik erős hívői egy-egy pozitív vallásnak és megtordítva, egy-egy vallásnak a fanatikusai lehetnek olykor a gonoszság mintái is. Arról van most szó, hogy azoknak, a kik életükben mint erkölcsi alapot a vallás szabványait vették, hogy azokban fokozott mértékben van meg az igazságszeretet, a könyörületesség, a béke iránt való hajlam és sok minden olyan tulajdonság, a mely fő szellemi eszköze a lelki műveltségnek.

A vallás igaz, hogy tisztára erkölcsi fogalom. De amint az erkölcsöség gyakorlata hozza van köztve bizonyos anyagi támasztékokhoz, akként a vallás is odatapadt ceremóniákhoz és intézményekhez, a melyek támasztékát képezik.

Igen jelentős támasz az ünnepek. Az idők végtelenségében egyes hatásokat jelölnek és az emberi elmének jól esik a visszaemlékezés és lelket önt a halandóba a reménység: a jövő husvéthoz bizonyára másképpen lesz, jobban lesz.

Leghatékonyabb ünnepnap a husvét. Egy gyönyörű világot átfogó és az emberiség örök óhaját kifejező ünnep ez. A ki ember élt, annak jól esik a visszaemlékezés, a ki élni óhaj, annak jól esik a remény. A husvét a föltámadás szent napja. A természet is föltámad ilyenkor halottaiból. Leveti magáról az elmulás hideg leplét és teljes pompájában mutatkozik. A növény- és állatvilág is ilyenkor szabadul föl és felocsudik maga az ember is.

Az összefüggés ünnepe és természet között annyira nyilvánvaló, hogy ezt magarázat nélkül is érzi az ember. Vagy hogy ne érezné ki a természet megnyilatkozásából az emberi lélek megnyilatkozását. Hiszen a kettő között a kapcsolat olyan mint az ok és okozati összefüggés.

Amde hu-vét ünnepe nemcsak az egyes ember öröme, de nemzeteknek és a boldogság egyik forrása. Ama nemzetek, a melyek még nincsenek a szabadság birtokában, e naptól reményt és bizodalmat várnak, amelyek pedig kiharcolták maguknak a nagy szabadságot, azok hálával gondolnak a szent napra.

Nekünk magyaroknak kétszeres okunk van arra, hogy husvét ünnepe a csöndes szemlélődés, a remény és a hála érzeteivel ünnepeljük meg, mert még nem teljes a mi föltámadatásunk. Bizonyos, hogy halat adhatunk a gondviselésnek, a miért idáig hozta nemzetünket. Hálát azért, mert nem engedett eltemetni bennünket abba a hullámsírba, amelybe nemzetek veszték már el.

A husvét számunkra a hála ünnepe. Hálát ad minden vallásos magyar ember, hogy nemzetét ilyen hosszú és viszontagságos időkön keresztül is megtartotta.

De a reménység ünnepe is a hu-vét. Mert a föltámadás utáni élet még nem egészen az, mint a milyennek lennie kell. Teljes függetlenségre való törekvés. Ez volt a magyar jelszava és ez most is.

A nemzetek életében nincsen megállás. A fejlődés nagy folyamata megnyilvánul mindenfelől és nem áll vesztig egy percig sem. Minden beteljesült remény egy újabb reményt von maga után és minden újabb kivánság megtörténte egy frissebb kivánságot szül.

Merítsünk bizalmat, munkakedvet, buzgalmat és reményt a föltámadás napján, husvétkor.

Kinek van joga élni?

Goethe, a nagy német költő, jellemezendő a társadalmi osztályok közti egyenlőtlen vagyoneosztást, maró szarkazmussal mondja, hogy „élni csak annak van joga, akinek valamije van.” Az ő idejében azonban még csak nem is rejtették, hogy az az igazságtalanság még fokozható is. Pedig az egy évszázad előtt a legrosszabbaknak tartott viszonyok mennyire rosszabbodtak meg folytonosan, szüntelenül! A tőke mind szűkebb körre szorult, a társadalom két nagy főklasszisa: a nyűzök és a kiszípolyozottak között az aránytalanság rohamosan nő, még pedig úgy, hogy mindkevesebb lesz a vagyonos ember és mindtöbb a szegény, ellenben a vagyoni kiváltságosok egyre halmozódó tőkékkel tömők tűzmentes pénzszekrényeket.

Régi dal ez, refrainje pedig: a kivándorlási vágy! Ezt a nagy, az ország gazdasági, sőt hatalmi erején is fájó sebeket ejtő bajt immár mint elkerülhetetlen rosszat, fájdalmat, megszoktuk már türelmesen elviselni, s míg csendesesen elmélázunk a bajon vagy megadással olvassuk, hogy valami szak-tanácskozás vagy rendelet és intézkedés minő szépeu hangzó, de gyakorlatilag soha nem fogantatosított kivánságokat vet fel, melyeknek célja volna a kivándorlást némileg korlátozni, addig az élet a maga drámai telemekénységével egyszerre közbeszóll, s azt mondja: most egy időre beszüntetem a kivándorlást. Ehelyett legyen visszavándorlás!

A viszonyokat azonban teljesen félreismeri, aki azt hinné, hogy most már a tömeges visszavándorlással teljesen lekerült volna a kivándorlás kérdése

Tárcsa.

Valahol egy . . .

Irta: N. I.

Valahol egy széke kislány
Várja visszatértem,
Valahol egy széke kislány
Imádkozik érttem.

Csalfa álom ad reményt míg
Valahol egy linyak
S gondolatim hogyha olykor
Óda — oda szállnak —

Bus arcára titkos gond ül
Némán észrevellen,
Könnyre hull és síroa buzgón
Imádkozik érttem.

Piros rózsák.

Irta: Rajna.

Klementisz György főhadnagy, a hadi iskolából visszatért svadronjához. A kaszarujában éppen úgy, mint Szemenyei egyetemi tanár házában, mindent a régiben talált. Társait örültek, hogy kedvelt pajtasukat ismét a svadronnál láthattak, mert György nem csak a századnak és a regimentnek volt a kedvence, hanem, a főváros egész helyorségén épen olyan tehetséges, mint lovagias és szeretetreméltó cimborá hírét vivta ki magának. Bár képzettségével tudása és elegáns életmódjával messze túlszárnyalta társainak legnagyobb részét, szíves és kedélyes pajtási lábon állt a legutolsó csapat-tiszttel is és valóban szívből szerette minden bajtársát. Előkelő társadalmi összeköttetései nem tartották őt vissza tisztársai kisebb mulatságaitól és összejöveteleitől és ha a bajtársak egyike szorult helyzetbe jutott György részéről a legmesszebbmenő segítségre számíthatott.

Az egyetemi tanár és protektor házában még melegebb szívekre talált. A háziur épen olyan tudós, mint az előkelő férfit, kinél a társadalmi állás ténye, nagy és régi vagyon súlyával párosult, úgy szerette a

leánya völgegyét, miutha a saját fia lenne. Es Vera, a ház büszke szépség királynője értette, mi lehet a kétévi kemény tanuló év után érzett viszontlátás örömeit a boldogságnak valóságos menyországa várázólni. Okos leány volt, az előkelő gracia és közvetlenség ama kevésekből, melyet ma már csak igen kevés előkelőbb házak leányainál szoktunk találni.

Ma is csupán helyeslő mosolyjal telelt György azon kijelentésére, hogy a mai estét barátai körében fogja elkölteni. Nem érzékenykedett, nem duzzogott és nem is kenyelkedett. Sőt, jómulatast kívánt neki és megegyedte, hogy kis idő becsapján és hogy e törvényes berugást a következő napon átposon kialakulja.

György kitűnő hangulatban ért a lakására, hogy a tisztibankete átöltözködjen. Szobájában az ezred hölgyeinek egy csomó pompás meglepetését talalta. Mindegyik egy kis revansnál lepte meg a lovagias barátot, aki a galáns figyelmeségek tereu mindig kiemert-hetetlennek látszott és a kinek most úgy velték leggyöngédebben meghaladni figyelmeségét, hogy szobáját szinte elborították a virágok özönével. Az asztalon egy különösen szép bukréta tekudt pompás fehér rózsából, mellette e levélke:

„Kedves Gyuri. Még egyszer mulasson jól! E vi-

Sirolin

emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számarköhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlja.

Mint hogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Cie. Basal (Svájc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárakban.

Ára üvegenként 4 — korona.

